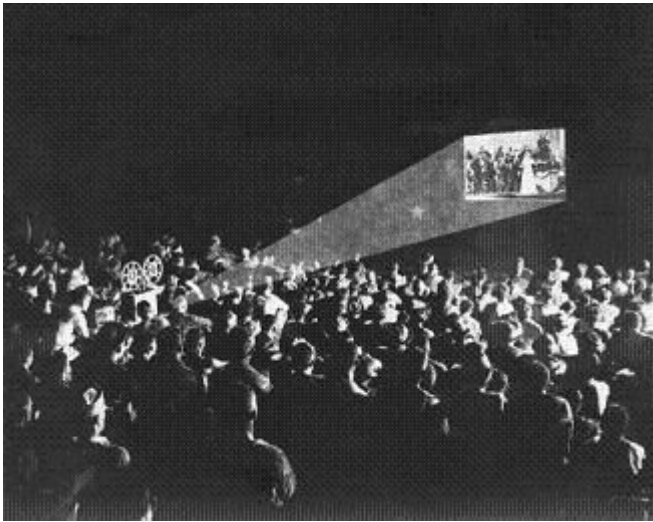

Ιδιωτική παράσταση - Εντουάρντο Γκαλεάνο

Ο κομαντάντε Τομάς Μπόργκε με κάλεσε σε

δείπνο. Δεν τον γνώριζα. Οι φήμες έλεγαν πως ήταν ο πιο σκληρός , ο πιο απαίσιος απ όλους. Εκτός από μένα υπήρχαν κι άλλοι καλεσμένοι, όλοι έκτακτοι άνθρωποι. Ο Τομάς μιλούσε λίγο. Με κοίταξε , με μέτρησε.

Την επόμενη φορά ήμασταν μόνοι στο τραπέζι. Τώρα ήταν πιο ομιλητικός, χωρίς δισταγμό απάντησε στις ερωτήσεις μου για τα πρώτα χρόνια του απελευθερωτικού μετώπου των Σαντινίστας. Και γύρω στα μεσάνυχτα, σαν να 'θελε ν αλλάξουμε θέμα , είπε:

«Τώρα θα μου διηγηθείς μια ταινία»

Άρχισα τις υπεκφυγές. Του εξήγησα πως ζω στην Καλέλα, ένα μέρος με λίγες επιλογές, μόνο παλιά χοιρομέρια...

«Θέλω να μου διηγηθείς» διέταξε, «Μια οποιαδήποτε ταινία, ακόμα και παλιά».

Τότε του διηγήθηκα την υπόθεση μιας κωμωδίας. Τη διηγήθηκα , του την έπαιξα, προσπάθησα να τη συντομέψω, αλλά αυτός ήθελε ν ακούσει όλες τις λεπτομέρειες. Και μόλις τελείωσα είπε:

«Τώρα μια άλλη»

Του διηγήθηκα μια αστυνομική ταινία, που είχε κακό τέλος.

«Την επόμενη»

Διηγήθηκα ένα γουέστερν.

«Κι άλλη μία»

Όντας σε απόγνωση , του διηγήθηκα μια ερωτική ταινία, που από την αρχή μέχρι το τέλος ήταν δική μου επινόηση.

Νομίζω πως είχε ήδη ξημερώσει όταν σταμάτησα.

Τον παρακάλεσα να με λυπηθεί και πήγα για ύπνο.

Μετά από μια βδομάδα συναντηθήκαμε και πάλι. Ο Τόμας μου δικαιολογήθηκε:

«Δεν ήταν ευγενικό που σε βασάνισα τόσο. Με συγχωρείς. Μ' αρέσουν όμως οι ταινίες, τρελαίνομαι για ταινίες. Και δεν μπορώ ποτέ να πάω στον κινηματογράφο»

Εγώ του είπα πως το καταλαβαίνω. Ήταν υπουργός εσωτερικών της Νικαράγουας, και μάλιστα μέσα στον πόλεμο: ο εχθρός ήταν αμείλικτος , δεν έμενε χρόνος για κινηματογράφο, κάτω απ αυτές τις περιστάσεις ήταν μεγάλη πολυτέλεια.

«Μα όχι» είπε. «χρόνο έχω... Χρόνος υπάρχει , όταν θέλεις. Το ζήτημα δεν είναι ο χρόνος. Παλιότερα , που ήμουνα στην παρανομία , μεταμφιεσμένος , πάντα έβρισκα κάποιον τρόπο να πηγαίνω στον κινηματογράφο.

Τώρα όμως....»

Δε ρώτησα. Σώπασε, και μετά συνέχισε:

«Δεν μπορώ να πάω στον κινηματογράφο, επειδή... επειδή σε κάθε ταινία κλαίω»

«Α» του είπα «Κι εγώ»

«Φυσικά» είπε, «αυτό το κατάλαβα αμέσως. Με το που σε είδα για πρώτη φορά, ήξερα: είσαι απ αυτούς που κλαίνει στον κινηματογράφο».

Πηγή:antikleidi.com